

РЕШЕНИЕ

№ 1203

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разглежда докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20231110216108 по описа за 2023 година

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба вх.№ 2553-06-946 от 10.11.2023г. по описа на ТД НАП София, дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители"(ДСДС) от " Т. " ЕООД с ЕИК ***, седалище и адрес на управление в С., бул. К. А. Д. № *, ет. *, представлявано от управителя Д. И., чрез адв. В. М. срещу Наказателно постановление N 725108 – F725340 от 10.10.2023 г. , издадено от Директор на ДСДС в ТД на НАП София(АНО), с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС в размер на 103 785.05 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1 , т. 2 и т. 3 от ЗДДС.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адв.М. с пълномощно по делото.

Входа на съдебните прения, адв. М. поддържа жалбата, като твърди допуснати технически грешки, които АНО е приел за допуснато нарушение.

В жалбата се излагат възражения за невярност на твърдението , че в дневника за покупки и в дневника за продажби за данъчен период м.10.2022г. не са отразени протоколи по чл.117, ал. 1, т.1 от ЗДДС. Сочи се , че протоколите са отразени, но при формираното им от счетоводната програма ДДС е отразено със ставка „0”, както в дневник „Продажби” така и в дневник „ Покупки”.

Сочи се, че резултатът за периода е включен и в ДДС-декларацията и не се променя , независимо от грешното пренасяне и отразяване. От изложеното се прави извод, че е

изпълнен фактическият състав за начисляване на данъка и няма вреда за бюджета.

Алтернативно се пледира за приложението на чл. 28 от ЗАНН, като се сочи, че липсват вредни последици.

Претендират се разноси

В съдебно заседание административнонаказващият, редовно уведомен не се явява. Представява се от юрисконсулт Г. с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си изразява мнение за неоснователност на жалбата. Сочи, че издаденото НП е правилно и законосъобразно и като такова, следва да бъде потвърдено. Сочи, че са несъстоятелни твърденията за допусната техническа грешка.

Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за пркомерност на претедираните от жалбоподателя разноси.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на "Т." ЕООД с ЕИК ***, срещу Наказателно постановление N 725108 – F725340 от 10.10.2023 г., издадено от Директор на ДСДС в ТД на НАП София, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба поради, което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С Резолюция №П-22222523023429-ОРП-001/07.02.2023г. на Началник отдел при ТД на НАП София била възложена проверка на Г. Р. и И. И. – гл. инспектори по приходите за установяване на факти и обстоятелства. В хода на проверката контролният орган е следвало да извърши анализ на декларираните от жалбоподателя доставки за закупени квоти за въглеродни емисии, причини за неначисляване на ДДС. При наличие на обстоятелства да се състави АУАН и пр. със срок до 05.05.2023 г.

С Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22222523023429-ОРП-002 / 07.02.2023 г. към проверяващият екип била включена и Е. Т.-М. – гл. инспектор по приходите, като срокът за проверка останал непроменен.

С Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22222523023429-ОРП-003 / 02.05.2023 г., срокът за завършване на проверката бил удължен до 05.07.2023г.

Едва на 23.06.2023г. контролният орган изпратил до дружеството – жалбоподател Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице с № П-22222523023429-040-004 / 23.06.2023 г.

Т. ЕООД предоставило изисканите документи за проверка.

С Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22222523023429-ОРП-004 / 03.07.2023 г., срокът за завършване на проверката бил удължен до 05.09.2023г.

С Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22222523023429-ОРП-005 / 05.09.2023 г., срокът за завършване на проверката бил удължен до 21.11.2023г.

Всяка една от посочените резолюции, съдържа указание за резултатите от проверката да бъде съставен съответният документ.

След приключване на проверката на 01.09.2023 г. св. Р. – гл.инспектор по приходите съставил АУАН № F725340 , за това ,че : " На 28.06.2023 г. в хода на проверка по установяване на факти и обстоятелства на „Т." ЕООД, ЕИК***, възложена с Резолюция №П-22222523023429-ОРП- 001/07.02.2023 г. са установени следните факти:

Проверяваното дружество е получател на услуги по чл.82, ал. 2, т. 3 и чл.163а от ЗДДС.

За доставките по чл. 82, ал. 2, т. 3 и чл.163а от ЗДДС дължимият данък следва да се начисли от получателя с издаването на протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, в срока по ал.3, като същите следва да се отразят в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС - „Дневник за покупките" и „Дневник за продажбите" а дължимият ДДС по протоколите да се включи при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка- декларацията по чл 125, ал 1 от ЗДДС.

„Т." ЕООД е издало протоколи по чл. 117, ал .1 от ЗДДС в срока по ал. 3, но същите не са отразени в дневниците за покупки и дневниците за продажби за данъчен период м. 10.2022 г., през който са издадени. Протоколите не са включени и при определянето на резултата за данъчен период м. 10.2022 г. в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС., като дължимият ДДС по тези протоколи не е начислен в срок.

При преглед на отчетните регистри се установи, че в дневника за покупки и в дневника за продажби за данъчен период м.10.2022 г. и до момента не са отразени протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС, както следва:

Протокол №	Дата на издаване	ДДС номер	Доставчик	Предмет на доставки	ДО ДДС
340	01.10.2022	MT20681625	С. Т. L.	квоти за емисии на парн. газове	414040,31 82808,06
341	05.10.2022	HU13748890	V. E. F. L.	квоти за емисии на парн. газове	9964464,89 1992892,98

Общо 10378505,2 2075701,04 „Т." ЕООД е изпълнило задължението си по чл. 86, ал .1, т. 1 от ЗДДС- да издаде в изискуемите срокове данъчни документи (протоколи по чл. 117, ал. 1, т 1 ЗДДС), но не е отразило същите в отчетните регистри - дневник за покупките и дневник за продажбите и в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС за м. 10.2022 г. Съгл. чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ.

Протоколите не са отразени в отчетните регистри за м.10.2022 г. и не участват при определянето на резултата в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период месец 10.2022 г."

В АУАН не е посочена дата на извършване на така описаното нарушение , а само дата на констатирането му – 28.06.2023г.

Контролният орган е квалифицирал описаните факти като нарушение по чл.86, ал.1, т.2 и т. 3 от ЗДДС

АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели- извършили проверката представител на дружеството -жалбоподател.

В законустановения срок по преписката е депозирано възражение срещу акта.

Въз основа на посочения АУАН и като преценил неоснователност на възражението на 10.10.2023г. Директор на дирекция "Средни данъкоплатци и осигурители" в ТД на НАП София издал Наказателно постановление N 725108 – F725340 от 10.10.2023 г., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС в размер на 103 785.05 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1 , т. 2 и т. 3 от ЗДДС.

От така изложената и приета фактическа обстановка, за да постанови Решението си съдът следва да обсъди наличието на административно нарушение, доказателствата относно субекта на административното нарушение, административното наказание и реда, по който то е наложено. Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи , чл. 84 от ЗАНН, препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК. В производството по обжалване на наказателно постановление, административно-наказващия орган е този, който поддържа административно-наказателното обвинение, съответно тежестта на доказване е за него. Отразените в Акт за установяване на административно нарушение фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция . Същите не се считат за установени , до доказване на противното, със способите за събиране на доказателствата в наказателния процес.

Както акта за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление, са издадени от компетентни административни органи в рамките на материалната им и териториална компетентност.

Съгласно чл. 193, ал. 2 ЗДДС актовете за нарушения се съставят от органите по приходите, каквото качество съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП има свидетелят Г. Р., заемащ длъжност " главен инспектор по приходите" в ТД на НАП – София.

От своя страна нормата на чл. 193, ал. 2 ЗДДС предвижда, че наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на НАП или от оправомощено от него длъжностно лице.

Видно от представената заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП териториалните директори на НАП и техните заместници са оправомощени да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения по чл. 180 ЗДДС.

Актът за установяване на нарушението е съставен в съответствие с изискванията на чл. 40 и чл. 43 ЗАНН, като е съставен в присъствието на двама свидетели и в присъствието на законния представител на дружеството-жалбоподател, подписан е от свидетелите, съставителя и представителя на санкционираното дружество, на когото е предявен и му е

върчен препис.

Независимо от изложеното, съдът намира, че в хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на наказателното постановление.

Както в АУАН, така и в НП не е посочена дата на извършване на нарушението, което от своя страна е грубо нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

В случая не става ясно кога е възникнало задължението по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС и кой е крайният срок, след който се приема нарушението за извършено.

Съдът има възможност да определи тези срокове, но не разполага с правомощия да допълва АУАН и НП от фактическа страна.

Посочените разпоредби от ЗАНН не са пожелателни, а въвеждат лимитивни, но задължителни изисквания към съдържанието на АУАН и НП, респективно нарушаването им, винаги води до неотсраним порок на обжалвания акт.

Посочените норми са императивни и нарушаването им всякога води до отмяна на НП.

Съдът констатира и още едно основание, независимо от посоченото за отмяна на НП, изразяващо се в следното:

Дружеството – жалбоподател е санкционирано за извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС – затова, че не е начислило ДДС, като не е включило съответния данъчен документ в дневника за продажбите за месец октомври 2022 г. и затова, че не е включило размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 ЗДДС.

Неизпълнението на задължението за начисляване на данъка се санкционира на основание чл. 180 ЗДДС, като разпоредбата на чл. 180, ал. 1 ЗДДС предвижда ангажиране на административната отговорност на задължено лице, което като е длъжно, не начисли данък в предвидените срокове, като в този случай се налага глоба или имуществена санкция в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500, 00 лева.

В текста на чл. 180 ЗДДС се съдържат две привилегирани разпоредби /ал. 3 и ал. 4/, които предвиждат намалена отговорност в случаите, когато данък е начислен в срок съответно до шест месеца и до осемнадесет месеца от края на месеца, в който е следвало да бъде начислен. Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 180, ал. 1 ЗДДС се изразява в неизпълняване на задължението за начисляване на данъка по начина, указан в чл. 86, ал. 1 ЗДДС.

В случая от писмените доказателства се установява, че дружеството – жалбоподател е изпълнило задължението си да състави протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС в срок и в срок е включило тези протоколи в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС - „Дневник за покупките" и „Дневник за продажбите". Отразяване е налично и в справка-декларацията по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС.

Видно е, че в регистрите по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС, дружеството е посочило

неправилно, размера на ДДС, но няма съмнение кои доставки на услуги и съответно кои протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС са декларирани.

От изложеното следва, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС да включи размера на данъка при определяне на резултата за данъчен период месец октомври 2022 г. в справка-декларацията по чл. 125 за същия данъчен период, както и в дневник за покупките и продажбите.

Не се касае за неизпълнение на задължението на жалбоподателя да начисли ДДС, а за допуснатата техническа грешка в данните в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1, т. 2 ЗДДС, която обаче не води до неначисляване на данъка, още повече, че в случая такъв не се дължи.

С разпоредбата на чл. 126 ЗДДС е изрично регламентиран реда за отстраняване на грешки в подадени декларации по чл. 125, ал. 1 и 2 вследствие на неотразени или неправилно отразени документи в отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС, който в случая е бил приложим.

Допуснатата техническа грешка в отчетните регистри не е резултирала в неначисляване на данъка, предвид което съдът намира, че административнонаказателната отговорност на дружеството – жалбоподател е ангажирана при неправилно приложение на материалния закон, поради което и наказателното постановление следва да се отмени.

На последно място и независимо от всичко изложено до тук и ако се приеме, че липсват процесуални нарушения и дружеството – жалбоподател е осъществило нарушението, за които му е наложена имуществена санкция, то същото попада в хипотезата на чл. 28 ЗАНН, тъй като разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Аргументи за маловажност на нарушението е обстоятелството, че същото е извършено за първи път, че дружеството е изготвило протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС и ги е отразило в регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС още преди образуване на административнонаказателното производство със съставяне на АУАН, както и че в случая липсва вреда за фиска.

Така дори и са се сподели тезата на АНО за осъществено административно нарушение, наказващият орган е следвало да отчете, че действията на жалбоподателя само формално осъществяват състава на административното нарушение по чл. 180а, ал. 1 ЗДДС, да приложи чл. 28 ЗАНН, да освободи жалбоподателя от административнонаказателна отговорност и да го предупреди, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание.

Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС преценката на АНО за маловажност на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради противоречието му със закона. Към датата на постановяване на съдебното решение е в сила разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2 ЗАНН /в сила от 23.12.2021 г. /, съгласно която когато отменя наказателното постановление по съображения, че нарушението е маловажно, съдът

предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Доколкото обаче съдът констатира други две основания за отмяна на НП, едно, от които е липса на извършено нарушение, то счете, че следва да отмени наказателното постановление без да предупреждава жалбоподателя.

При този изход от делото на жалбоподателя се дължат разноски за адвокат и такива са поискани в размер на 5772.00 лева с ДДС.

Представени са доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение, като възраженията на процесуалния представител на АНО за прекомерност са неоснователни.

ВОДИМ от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № N 725108 – F725340 от 10.10.2023 г., издадено от Директор на ДСДС в ТД на НАП София, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС в размер на 103 785.05 лева за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС.

ОСЪЖДА ТД НАП София **ДА ЗАПЛАТИ** на Т.“ ЕООД с ЕИК *** сумата в размер на 5772,00 лева с ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____